

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL ORADEA

Secția de contencios administrativ și fiscal

Dosar nr. (...) - R

Nr. operator de date cu caracter personal: 3159

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de (...)

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de **recurentul-pârât (...)**, cu sediul în (...) în contradictoriu cu **intimatul-reclamant (...)**, având CNP (...), cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură la cabinet avocat (...), împotriva Sentinței nr. (...) pronunțată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reprezentantul convențional al intimatului, avocat (...), în baza împuternicirii avocațiale aflate la fila (...) din dosar, lipsă fiind recurentul-pârât (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, învederându-se instanței și faptul că recursul este scutit de la plata taxei judiciare de timbru, recurentul a depus punct de vedere cu privire la cererea intimatului de renunțare la un capăt de cerere, după care:

Instanța pune în vedere reprezentantului intimatului faptul că recurentul a depus răspuns că este de acord cu renunțarea parțială la judecată și acordă acestuia cuvântul asupra cererii de formulare de întrebări preliminare către Înalta Curte de Casație și Justiție, primele două întrebări, respectiv cu privire la întrebarea nr. 3 dacă se mai impune sesizarea având în vedere că s-a renunțat la judecată.

Reprezentantul intimatului precizează că întrebarea nr. 3 nu mai are legătură cu soluționarea cauzei cât timp există acordul părților cu privire la renunțarea la judecată a celui petit. Cu privire la întrebările nr. 1 și 2 care vizează cumularea sporului de până la 100% cu diurna în valută le consideră inadmisibile întrucât pe de-o parte nu este o chestiune veritabilă de drept, care să prezinte un grad de dificultate, există Decizia RIL nr. 24/2022 și Decizia HP nr. 38/2021 care deși nu vizează punctual fix această chestiune, a trasat principiile pe care instanțele de judecată trebuie să le urmeze pentru a soluționa aceste cauze, respectiv să se verifice dacă inconvenientele acoperite de diurnele plătite de partenerii externi sunt aceleași precum inconvenientele acoperite de diurna în valută, respectiv diurna de risc. S-a stabilit că nu se poate soluționa astfel de dosare analizându-se drepturile reglementate din legislația națională, ci trebuie să se compare drepturile din legislația națională cu cele din Regulamentele internaționale.

Al treilea motiv de inadmisibilitate ar fi faptul că nu ar avea legătură cu soluționarea prezentei cauze, întrucât dosarul este în rejudecare, iar acest motiv nou a fost invocat prin concluzii scrise în rejudecare în fața primei instanțe. Arată că în temeiul art. 501 Cod procedură civilă, în rejudecare cauza nu poate fi rejudecată decât în limitele casării și ținând cont de motivele invocate în fața instanței care a pronunțat sentința casată. Așadar, cât timp instanța de casare, Curtea de Apel Oradea, în primul ciclu procesual, a reținut faptul că în rejudecare instanța trebuie să facă o comparație între diurna în valută și drepturile plătite de partenerii externi și să țină cont de argumentele invocate în primul ciclu procesual în fața primei instanțe,

consideră că nu poate fi invocat un alt motiv de drept, o altă cauză juridică în rejudecare, decât cu încălcarea limitelor casării.

Precizează că prin punctul de vedere depus s-a arătat inclusiv dificultatea și ce s-ar putea întâmpla în practică în cazul admiterii sesizării, precizând că dacă Înalta Curte ar stabili că nu se pot cumula cele două drepturi, s-ar considera că plățile efectuate au fost plăți nedatorate și s-ar solicita restituirea diurnei care are un quantum mai mare. Pe de altă parte, precizează că plata sporului este obligatorie și nu facultativă, doar quantumul sporului fiind variabil. Menționează că legiuitorul nu poate să prevadă scopul acordării fiecărui drept, ci reglementează condițiile de acordare a acestuia. De asemenea, arată că nu există hotărâri judecătorești care să susțină poziția recurentei.

Instanța acordă reprezentantului părții cuvântul asupra suspendării obligatorii a cauzei prevăzute de O.U.G. nr. 62/2024, în eventualitatea admiterii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentantul intimatului arată că în cazul sesizării Înaltei Curți trebuie să se suspende cauza.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Analiza admisibilității în principiu

Instanța constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, motivat de faptul că:

1. Sesizarea în condițiile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024 are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Curții de Apel Oradea, instanță competentă să soluționeze cauza în recurs.

2. Obiectul cauzei îl constituie stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, respectiv ale unui funcționar public civil, cu statut special – polițist, aflat în misiune în străinătate. Intimatul reclamant (...), în calitate de angajat al recurentului pârât (...), și-a desfășurat activitatea în cadrul misiunii EULEX Kosovo – Misiunea Uniunii Europene privind statul de drept în Kosovo, în perioada (...).

3. De lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 77 alin. (2), Capitolul 2 din Anexa 7 a Legii nr. 284/2010, raportat la art. 2 și 6 din H.G. nr. 1084/2004 depinde soluționarea cauzei în legătură cu care s-a formulat sesizarea.

Astfel, obiectul acțiunii îl constituie plata către reclamant a drepturilor bănești constând în diurna în valută prevăzută de art. 1 alin. 1 din HG nr. 1086/2004, aferente perioadei (...), datorate pentru participarea la misiunea EULEX Kosovo – Misiunea Uniunii Europene privind statul de drept în Kosovo.

Instanța de fond s-a pronunțat asupra acestei chestiuni de drept în sensul că sporul lunar de până la 100% aplicat la salariul de bază, pentru fiecare misiune în străinătate, stabilit de legislația internă privind drepturile salariale ale polițiștilor, nu are același rol ca și dreptul la diurnă în valută reglementat de art. 1 alin. 1 al HG 1086/2004.

În recursul formulat împotriva sentinței recurate, recurentul reclamant a invocat, în cadrul criticilor de nelegalitate subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct.

8 C.pr.civ. nelegalitatea hotărârii recurate prin prisma faptului că legile unitare de salarizare, emise de-a lungul timpului (OG nr. 38/2003, Legea nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010, Legea nr. 153/2017) au prevăzut un spor/compensație lunară specifică teatrului de operații de până la 100% aplicată la salariul de bază, al cărei scop este similar cu cel al diurnei din cuprinsul HG nr. 1086/2004, astfel cum aceasta a fost interpretată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 24/2022, dată în considerarea riscului la care este supus personalul care participă în zonele de operații.

Așadar, de modul de soluționare a chestiunii de drept menționate anterior depinde soluția asupra căii de atac formulate de recurentul reclamant, astfel că este îndeplinită condiția privind relația de dependență între chestiunea de drept și modalitatea de soluționare a fondului cauzei.

4. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar asupra acesteia instanța supremă nu a statuat până la momentul sesizării.

II. Expunerea succintă a litigiului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Satu Mare la data de (...) reclamantul (...) a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul (...):

- obligarea pârâtului la plata către reclamant a drepturilor bănești datorate, constând în diurnă zilnică în valută și a indemnizației zilnice în valută pentru facilitarea legăturii cu familia/recreere, prevăzute de H.G. nr. 1086/2004, act nepublicat în Monitorul Oficial, dar și de Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, aferente perioadei (...), în care reclamantul s-a aflat în Misiunea Uniunii Europene privind statul de drept în Kosovo- EULEX Kosovo, cu dobândă legale penalizatoare, și plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, reclamantul a arătat, în esență, că în perioada (...) a participat la Misiunea Uniunii Europene privind statul de drept în Kosovo-EULEX Kosovo, pentru un tur de serviciu în cadrul unor misiuni internaționale de menținere a păcii.

Pe durata desfășurării misiunii, a beneficiat numai de salariul funcției de bază cu sporurile aferente și de indemnizația lunară fixă-MSA, în vederea acoperirii cheltuielilor de cazare și hrană, din partea ONU. În urma solicitării adresate pârâtului, prin Adresa nr. (...) din (...), acesta a refuzat plata drepturilor bănești datorate în baza art. 1 alin. 1 al HG 1086/2004.

Misiunea EULEX în Kosovo (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) în perioada (...) era o misiune tip coaliție conform art. 2 lit. d) din Legea nr. 42/2004, fiind aplicabile drepturile stabilite prin H.G. nr.1086/2004. De asemenea, în opinia reclamantului, este aplicabilă Legea 121/2011 art. 26 și art. 27, privind participarea forțelor armate în misiuni și operații în afara teritoriului statului român, ce se aplică inclusiv misiunilor și operațiunilor de pace.

Reclamantul arată că nu există niciun Acord între statul român și O.N.U. care instituie obligația partenerului extern să asigure drepturile stabilite, conform reglementărilor interne naționale personalului M.A.I. aflat în misiunile de menținere a păcii, scutind, pe aceasta cale statul român de îndeplinirea unor obligații stabilite prin legislația internă.

Pârâtul (...) a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivare, pârâtul a susținut, în esență, că HG nr. 1086/2004, până la data de 27 iulie 2015 nici măcar nu îi erau aplicabile reclamantului, iar după această dată, ar fi beneficiat de drepturile reclamate doar dacă nu erau asigurate de organizațiile internaționale sub egida cărora s-au desfășurat misiunile, conform art. 91 alin. (1) din HG nr. 518/1995.

Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 este actul normativ care reglementează, printre altele, și drepturile solicitate de către reclamant ca urmare a participării la misiunea internațională.

Se susține că diurna cuprinde cheltuieli de hrană și cheltuieli mărunte uzuale, or, aceste drepturi au fost asigurate de O.N.U./Uniunea Europeană, alocația fiind acordată cu intenția de a acoperi cel puțin parțial cheltuielile de cazare, mâncare și alte cheltuieli diverse în zona de misiune. Așadar, indemnizația în discuție urmărește acoperirea principalelor nevoi ale unei persoane care desfășoară o astfel de misiune, diurna având același scop, ceea ce diferă este doar terminologia folosită.

Referitor la Misiunea UE de sprijinire a supremației legii din Kosovo (EULEX), condițiile financiare de care beneficiază personalul detașat sunt reglementate prin ACȚIUNEA COMUNĂ 2008/124/PESC A CONSILIULUI din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, EULEX KOSOVO, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene:

1. „EULEX KOSOVO este compusă în principal din personal detașat de statele membre și instituțiile UE. Fiecare stat membru sau instituție UE suportă cheltuielile corespunzătoare personalului detașat de acesta/aceasta, inclusiv cheltuieli de călătorie înspre și dinspre locul de detașare, salarii, asigurări medicale și indemnizații, altele decât diurnele (terminologia în limba engleză este DAILY ALLOWENCE, sporuri pentru condiții dificile de lucru și de risc”.

Potrivit Deciziei Consiliului Europene nr.7291/09, daily allowance este menită să acopere costurile personalului participant la misiunile UE, reflectate în cazare, hrană, cheltuieli de transport și costuri legate de telecomunicații.

Totodată, în vederea unei clarificări suplimentare a noțiunii de „diurnă”, solicită instanței de judecată să aibă în vedere Instrucțiunea Administrativă ONU nr. ST/AI/1997/6 din 20.10.1997 privind diurna de subzistență pentru misiune (Mission Subsistence Allowance - M.S.A.), în care diurna este reglementată după cum urmează: prevederi generale (inclusiv definiția M.S.A.), condiții de eligibilitate, stabilirea ratelor, administrarea și plata diurnei.

Prin sentința nr. (...) din (...) pronunțată în dosarul nr. (...), Tribunalul Satu Mare a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de pârât și a respins ca neîntemeiată acțiunea.

În motivare, instanța de fond a reținut că din cuprinsul declarațiilor de avere aflate la dosarul cauzei rezultă că, în perioada în care reclamantul s-a aflat în misiune, a beneficiat de diurnă în sumă de (...) euro în (...), respectiv (...) euro în (...).

Așa cum prevede Decizia nr.7291/09 a Consiliului European, compensațiile “allowances” reglementate cuprind diurna „per diems” destinată să acopere costurile de cazare, hrană, cheltuielile de transport și alte costuri, precum cele legate de comunicarea privată (private communication costs).

Chiar dacă nu există identitate de definiție între sumele reprezentând „daily allowance” acordate reclamantului pentru participarea la misiunea UE și drepturile reglementate de HG nr. 1086/2004, acestea sunt destinate pentru acoperirea unor cheltuieli similare.

Împotriva sentinței nr. (...) din (...) a declarat recurs recurentul-reclamant (...) solicitând în principal, trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, iar în subsidiar, schimbarea sentinței recurate, rejudecarea cauzei pe fond și admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivare, recurentul-reclamant a arătat, în esență, că pe perioada Misiunii Eulex-Kosovo, a primit doar „per diem” din partea UE, nu și „risk allowance” și nici „hardship allowance”. Prima instanță nu a stabilit dacă „per diem”-ul plătit de UE ar acoperi și inconvenientele de ordin moral. Dacă prima instanță ar fi analizat situația total particulară a acestei spețe, respectiv neasigurarea în natură a inconvenientelor de ordin material (cazare, hrană, comunicare privată) precum și plata doar a „per diem”-ului și nu și a „risk allowance” sau a „hardship allowance”, ar fi observat că în cadrul misiunii recurentului-reclamant nu i-a fost plătit niciun drept care să acopere inconvenientele de ordin moral la care face trimitere

ÎCCJ în Decizia pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nr. 38/2021. Aceste inconveniente de ordin moral ar fi fost acoperite de partenerul extern doar în situația în care ar fi plătit „risk allowance” și „hardship allowance”, așa cum s-a întâmplat în multe alte spețe, nu și în Eulex-Kosovo.

Intimatul-pârât (...) a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate.

În motivare, intimatul-pârât a susținut, în esență, prima instanță a examinat în mod corect susținerile părților, indicând în concret, modalitatea de aplicare a prevederilor legale la speța dedusă judecătii.

Prin Decizia nr. (...) din (...) pronunțată în dosarul nr. (...), Curtea de Apel Oradea a admis recursul declarat de recurentul-reclamant, casând în parte sentința atacată cu privire la soluția pronunțată asupra fondului cauzei cu trimitere pentru o nouă judecare la aceeași instanță ținând seama de considerentele prezentei decizii.

În motivare, Curtea de Apel a reținut că instanța de fond nu a analizat în mod efectiv argumentele reclamantului referitoare la îndreptățirea acestuia de a beneficia de diurna zilnică în valută și nu a procedat la o înlăturare, motivat și argumentat, în mod explicit, a susținerilor acestuia din acțiunea formulată. Judecătorul fondului nu a administrat o probațiune adecvată pentru stabilirea temeiniciei sau lipsei de temeinicie a pretențiilor formulate de reclamant, limitându-se a se raporta la declarațiile de avere depuse de reclamant și a concluziona în baza acestora, că în perioada în care reclamantul s-a aflat în misiune, a beneficiat de diurnă în sumă de (...) euro în (...), respectiv (...) euro în (...). Curtea de Apel a constatat că o astfel de analiză este superficială.

În rejudecare, prin sentința nr. (...) din (...) pronunțată în dosarul nr. (...), Tribunalul Satu Mare a admis ca întemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul (...), în contradictoriu cu pârâtul (...).

A obligat pârâta la plata către reclamant a drepturilor bănești datorate, constând în diurna zilnică în valută prevăzută de art. 1 alin. 1 al HG 1086/2020 și indemnizația zilnică în valută pentru facilitarea legăturii cu familia/recreere, prevăzută de art. 3 HG 1086/2020, aferente perioadei (...). A obligat pârâta la plata către reclamant a dobânzii legale penalizatoare începând cu data scadenței fiecăruia dintre drepturile salariale, până la plata integrală a sumelor..

În motivare, instanța de fond a reținut că reclamantul (...), în perioada (...), a participat la Misiunea Uniunii Europene privind statul de drept în Kosovo-EULEX Kosovo, pentru un tur de serviciu în cadrul unor misiuni internaționale de menținere a păcii.

Potrivit anexei dispoziției (...) nr. (...), reclamantul a beneficiat din partea statului român, de salariul corespunzător funcției îndeplinite, 50% din diferența dintre salariul gradului profesional al funcției ocupate și salariul gradului profesional deținut, 25% spor pentru misiune permanentă, gradația I acordată la 1 decembrie 2008, 30% spor pentru condiții de pericol deosebit, 0% spor de fidelitate, 12% spor pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate acordat până la 30 august 2012, 10% spor de condiții grele care se acordă în baza pontajului întocmit în acest sens în raport de timpul efectiv lucrat în asemenea condiții, spor lunar de 100% aplicat la salariul de bază, similar la 31 decembrie 2009, o primă de campanie egală cu salariul de bază.

Reclamantul a primit de la organizatorul misiunii o diurnă cu titlul de *per diem* în care nu a fost inclus *risk allowance* sau *hardship allowance*, răspunsul furnizat semnificând faptul că organizatorul misiunii nu a indemnizat în nici o manieră situația de risc a participanților.

În cauză, pârâtul nu a dovedit că ar fi achitat „diurna în valută” reglementată de HG 1086/2004, pentru acoperirea inconvenientelor de ordin moral rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului român în teatrele de operații.

Instanța nu a primit apărarea potrivit căreia sporul lunar de până la 100% aplicat la salariul de bază pentru fiecare misiune, stabilit prin OG 57/2006, ar avea același rol ca și dreptul la diurnă în valută reglementat de art. 1 alin. 1 al HG 1086/2004.

Instanța reține că în ciuda faptului că fiecare dintre cele două drepturi salariale se întemeiază pe ideea de risc, dreptul salarial din OG 57/2006 are caracterul unui spor permanent ce poate fi acordat exclusiv de statul român personalului participant la misiuni internaționale de menținere a păcii, pe când diurna în valută reglementată de HG 1086/2004 face parte din categoria drepturilor bănești cuvenite personalului participant la misiuni internaționale de menținere a păcii sau participarea în teatre de operațiuni ce nu are natura unui drept salarial, ci a unei diurne, plătită deopotrivă de către statul român sau de către organizația internațională organizatoare a misiunii de menținere a păcii.

Împotriva (...) din (...) pronunțată în dosarul nr. (...), a declarat recurs recurentul-pârât (...) solicitând admiterea recursului și casarea sentinței recurate cu consecința respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, recurentul-pârât a arătat, în esență, că în contextul publicării Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2022 legile unitare de salarizare au prevăzut un spor/compensație lunară specifică teatrului de operații de până la 100% aplicată la salariul de bază, al cărei scop este similar cu cel al diurnei cuprinsă în HG nr. 1086/2004. Acest spor a fost reglementat în considerarea riscului la care este supus personalul care participă în teatrele de operații, suprapunându-se ca semnificație și scop, diurnei în valută menționate în HG nr. 1086/2004.

Intimatul-reclamant (...), legal citat, nu a depus întâmpinare la dosar.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

1. Punctul de vedere al recurentului (...)

Recurentul susține, în esență, că întrebările sunt oportune și utile dezlegării cauzei și îndeplinesc condițiile de admisibilitate prevăzute de OUG nr. 62/2024, fără a-și exprima punctul de vedere asupra modului de dezlegare a chestiunii de drept.

2. Punctul de vedere al intimatului (...)

În opinia intimatului, plata sporului de până la 100% pentru participare într-un teatru de operații și nu exonerează instituția trimitătoare de la plata diurnei în valută reglementată prin HG nr. 1086/2004. (...) nu se poate exonera de la plata unui drept de 45 euro/zi prin plata unui drept de câteva sute de lei pe lună. Nu există nici o legătură între cele două drepturi, întrucât vizează ipoteze diferite, diurna în valută acoperă riscul de misiune, iar sporul de 100% se acordă pentru simpla prezență în teatrul de operații.

Rațiunea acordării sporului de misiune, care poate fi și de 1%, e aceea că pe perioada misiunii veniturile polițiștilor erau înjumătățite ca urmare a faptului că toate celelalte sporuri care se acordau în perioada desfășurării activității în țară nu se mai acordau pe perioada misiunii.

Partea finală a întrebării nr. 2 nu are legătură cu soluționarea cauzei întrucât la dosarul cauzei există o adeverință emisă de Eulex Kosovo în care se atestă împrejurarea că intimatul reclamant nu a încasat nici risk allowance și nici hardship allowance, ci doar daily allowance, menit să acopere costurile de trai.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată

1. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile:

1. În interpretarea art. 77 alin. (2), Capitolul 2 din Anexa 7 a Legii nr. 284/2010, raportat la art. 2 și 6 din H.G. nr. 1084/2004, dacă scopul compensației lunare constă în compensarea

inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului Statului Român, în zonele de operații;

2. În caz de răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă compensația lunară specifică teatrului de operații prevăzut de art. 77 alin. (2) lit. c) se poate cumula cu diurna în valută prevăzută de HG nr. 1084/2004, sau cu indemnizația de risc plătită de partenerii externi;

2. Norme de drept interne relevante pentru analiză:

Potrivit art. 77 alin. (2), Capitolul 2 din Anexa 7 a Legii nr. 284/2010, poliștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida ONU, NATO sau a altor organizații internaționale beneficiază de următoarele drepturi salariale: c) o compensație lunară specifică teatrului de operații de până la 100% aplicată la salariul funcției de bază, stabilită cu aprobarea ordonatorului principal de credite, pentru fiecare misiune în parte.

Art. 1 din H.G. nr. 1084/2004: (1) Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. b) și c) din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, în zonele de operații, beneficiază de diurnă în valută, care nu include cheltuieli de hrană, calculată în baza ordinului de numire în funcție, de la data părăsirii teritoriului național și până la data intrării în țară, după executarea misiunii, astfel:

a) ofițerii - 40 de dolari SUA/zi/persoană;

b) alte categorii de personal - 35 de dolari SUA/zi/persoană.

(2) În raport cu gradul de risc al misiunilor existente în zona de desfășurare a operațiilor, ministrul apărării naționale poate aproba majorarea cu până la 100% a valorii diurnei prevăzute la alin. (1).

(3) Personalul participant la misiunile prevăzute la art. 2 lit. a) și d) din Legea nr. 42/2004, în zonele de operații, beneficiază de diurna prevăzută la alin. (1), majorată cu 100%.

(4) Personalul care execută controale, recunoașteri sau alte misiuni cu caracter temporar în zonele de operații, în funcție de tipul misiunii, beneficiază, pe timpul cât își desfășoară activitatea în aceste zone, de aceleași drepturi de diurnă ca și personalul prevăzut la alin. (1) - (3).

(5) Indiferent de tipul misiunii, în situația în care personalul își desfășoară activitatea în cadrul comandamentelor internaționale dislocate în afara zonei de operații, acesta beneficiază de diurnă în valută, care nu include cheltuieli de hrană, la nivelul prevăzut la alin. (1)."

Art. 6 din HG nr. 1086/2004: dispozițiile prezentei hotărâri se aplică în mod corespunzător și celorlalte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională. Competențele ministrului apărării naționale, stabilite prin prezenta hotărâre, sunt îndeplinite, după caz, de conducătorii instituțiilor respective.

3. Jurisprudența Curții de Apel Oradea

La nivelul Curții de Apel Oradea nu a fost identificată practică judiciară în materie.

4. Jurisprudență la nivel național relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

La nivel național a fost identificată practică judiciară în materie: Decizia Curții de Apel București nr. 1068/2024 pronunțată în dosarul nr. 35073/3/2020, Decizia nr. 1381/2024 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 10395/3/2022, Decizia nr. 1530/2023 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 347/122/2020, Decizia nr. 513/2023 pronunțată de Curtea de Apel Constanța în dosarul nr. 1301/118/2020*, Decizia nr. 1507/2024 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 21013/3/2019*, Decizia nr. 952/2024 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 11614/3/2022, Decizia nr. 2706/2023 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 21120/3/2020*.

Opinia jurisprudențială este în sensul că prin instituirea sporului lunar în discuție nu a operat o abrogare implicită a dispozițiilor referitoare la acordarea diurnei conform HG nr. 1086/2004, voința legiuitorului fiind de a compensa în ambele moduri participarea poliștilor

la misiuni internaționale. O altă opinie ce rezultă din jurisprudența menționată a fost în sensul că nu există nici o legătură între cele două drepturi reglementate de legi diferite și care vizează aspecte diferite, în timp ce diurna se aplică doar în cazul în care partenerul extern nu a plătit nici o sumă care să acopere riscul de misiune, sporul de 100% se acordă pentru simpla prezență în teatrul de operații.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Instanța apreciază că scopul compensației lunare specifică teatrului de operații de până la 100% aplicată la salariul funcției de bază, stabilită cu aprobarea ordonatorului principal de credite, pentru fiecare misiune în parte o constituie compensarea riscului deosebit a acestui gen de misiuni, scop arătat prin nota de fundamentare la OG nr. 57/2006, act normativ ce a reglementat pentru prima dată acest spor în favoarea polițiștilor.

S-a menționat în nota de fundamentare faptul că drepturile polițiștilor implicați în misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida O.N.U., N.A.T.O. sau a altor organizații internaționale sunt prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 3 la Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, acestea fiind inferioare celor acordate personalului Ministerului Apărării Naționale, care desfășoară misiuni similare, motiv pentru care se impunea adoptarea actului normativ în scopul corelării acestora cu cele aplicabile personalului din Ministerul Apărării Naționale.

Acest spor a fost preluat apoi în art. 77 alin. (2) lit. c), Capitolul 2 din Anexa 7 a Legii nr. 284/2010.

Un spor similar este prevăzut la același articol și pentru alte categorii, respectiv se acordă personalului militar care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român (art. 77 alin. 1 lit. c), precum și personalului civil care participă la misiuni și operații în afara teritoriului statului român (art. 77 alin. 3 lit. c).

Chiar dacă compensația lunară specifică teatrului de operații este menită să compenseze aceleași inconveniente ca și diurna prevăzută de art. 1 din HG nr. 1086/2004, instanța apreciază că este opțiunea legiuitorului să compenseze aceleași inconveniente/riscuri prin mai multe modalități, astfel că diurna prevăzută de HG nr. 1086/2004 și compensația lunară specifică teatrului de operații de până la 100% nu se exclud reciproc, în lipsa unor norme exprese care să limiteze acordarea acestor drepturi sau să excludă cumulul lor.

Continuând raționamentul, în măsura în care indemnizația de risc este plătită de partenerii externi, aceasta se poate cumula cu această compensație lunară specifică teatrului de operații de până la 100%.

Pentru toate aceste considerente, instanța va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept enunțate.

În baza art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D E C I D E:

În baza art. 1 alin. (1) și art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarele chestiuni de drept:

1. În interpretarea art. 77 alin. (2), Capitolul 2 din Anexa 7 a Legii nr. 284/2010, raportat la art. 2 și 6 din H.G. nr. 1084/2004, dacă scopul compensației lunare constă în compensarea inconvenientelor rezultate din riscurile la care este supus personalul participant la misiunile în afara teritoriului Statului Român, în zonele de operații;

2. În caz de răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă compensația lunară specifică teatrului de operații prevăzut de art. 77 alin. (2) lit. c) se poate cumula cu diurna în valută, prevăzută de HG nr. 1084/2004, sau cu indemnizația de risc plătită de partenerii externi;

Prezenta încheierea se va comunica cu Înalta Curte de Casație și Justiție.

Încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulate.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. (2) Cod procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei azi, (...).

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)
în concediu de odihnă,
semnează președintele
completului
(...)

Grefier,
(...)
în concediu de odihnă,
semnează grefier șef
secție
(...)

**CONFORM CU
ORIGINALUL**

Red. jud. – (...)/(...)

Jud. fond – (...);

Thred. – (...)/5 ex./ (...)

Emis 2 comunicări către:

- recurentul-pârât (...);

- intimatul-reclamant (...);